

YUCOM

Komitet pravnika
za ljudska prava

Adresa:
Kneza Miloša 4
11103 Beograd
PAK 106915
Srbija

Telefon:
011/3344235
Fax:
011/3344425

e-mail:
office@yucom.org.rs

web:
www.yucom.org.rs

YUCOM
Komitet pravnika za ljudska prava
Lawyers' Committee For Human Rights

Br. 317 / 16

17. 3. 2016. god.

SAVET ZA ŠTAMPU

Francuska 5/7
11000 Beograd

Датум:

Ерд:

Дел:

Лист:

T 8 MAR 2016. BEOGRAD,

Био:

Лист:

Naime, gore navedenim odredbama Kodeksa novinara Srbije propisana je obaveza novinara da prave jasnu razliku između činjenica koje prenose, komentara, prepostavki i naglašanja, obaveza novinara da se suprotstavi svima koji krše ljudska prava ili se zalažu za bilo koju vrstu diskriminacije, govor mržnje i podsticanje nasilja kao i obaveza novinara da učini sve da izbegne diskriminaciju zasnovanu, između ostalog, na rasi, polu, starosti, seksualnom opredeljenju, jeziku, veri, političkom i drugom mišljenju, nacionalnom ili društvenom poreklu.

Suprotno tome, Erika Kabok, u uvodu svog autorskog članka, zaključuje da je sinhronizovanost seksualnih napada koji su se odigrali istovremeno u više gradova Evrope, pokazatelj sposobnosti da se organizuju napadi koji mogu imati ljudske žrtve, insinuirajući da je sve priprema za terorističke napade. Autorka svoj zaključak izvodi bez uporišta u činjenicama, na osnovu sopstvenih naglašanja i prepostavki, što je u suprotnosti sa tačkom 2. Odeljka I (Istinitost izveštavanja) Kodeksa novinara Srbije koji propisuje obavezu novinara da prave jasnu razliku između činjenica koje prenose, komentara, prepostavki i naglašanja.

Erika Kabok ne identificuje napadače kada piše o izvršenim seksualnim napadima, te ne praveći jasnu razliku između izvršilaca krivičnih dela i tražioca azila, svoje čitaoce dovodi u nedoumicu. Kada se zatim autorka pita "kakav to ološ može biti?", čitalac nije siguran da li ona govori o izvršiocima tih krivičnih dela ili o tražiocima azila kao celini.

Ovu nedoumicu, autorka dodatno produbljuje dovodeći u sumnju motive izbeglica za dolazak u Evropu. Opisujući situaciju iz sopstvenog iskustva susreta sa izbeglicama, autorka navodi: "da nema u njima ni trunke poniznosti ljudi kojima je potrebna pomoć". Erika Kabok dodaje: "Mnogo pre je iz njihovog ponašanja isijavalo samopouzdanje, kao i to da misle da njima sve pripada."

Autorka na taj način nastoji da napravi vezu između kriminalaca i izbeglica u kontekstu postojanja zajedničkog cilja, a to je prema rečima Erike Kabok za veoma mnogo izbeglica život u Evropi po sopstvenim zakonima koji prema njenom tumačenju islama položaj žena izjednačavaju sa položajem sluga i kamila.

Poistovećivanje kriminalaca i izbeglica, predstavlja akt diskriminacije kojim se stvara se atmosfera straha i nepoverenja prema tražiocima azila. Erika Kabok svojim autorskim člankom nastoji da Evropu prikaže kao žrtvu koja je ozleđena opisanim dogadjajima i čiji je oporavak neizvestan, ali zapravo stvara atmosferu netrpeljivosti prema stvarnim žrtvama rata i progona, tražiocima azila, koji na putu ka zemljama svoje krajnje destinacije postaju i žrtve međunarodne mreže trgovine ljudima i seksualne eksploracije što je u suprotnosti sa tačkom 1, Odeljka IV (Odgovornost novinara) Kodeksa novinara Srbije koji propisuje obavezu novinara da se suprotstavi svima koji krše ljudska prava ili se zalažu za bilo koju vrstu diskriminacije, govor mržnje i podsticanje nasilja, kao i u suprotnosti sa tačkom 4, Odeljka V (Novinarska pažnja) Kodeksa novinara Srbije koja propisuje obavezu novinara da učini sve da izbegne diskriminaciju zasnovanu, između ostalog, na rasi, polu, starosti, seksualnom opredeljenju, jeziku, veri, političkom i drugom mišljenju, nacionalnom ili društvenom poreklu

Svoj tekst Erika Kabok zaključuje navođenjem dve vesti, jedne o ubistvu počinjenom od strane tražioca azila i druge o pozivu vlade Finske upućenom tražiocima azila da pomognu u čišćenju snega koji je ostao neuslišen. Ove dve vesti autorka nastoji da iskoristi kao potvrdu ranije iznetih ksenofobičnih stavova koji tražioce azila karakteriše kao dobro organizovanu i ideološki kompaktnu grupu, koja u Evropu dolazi sa namerom da je nasilno promeni i prilagodi sopstvenom sistemu vrednosti u kojem žene imaju podređeni položaj izjednačen sa položajem sluga i kamila. Imajući u vidu gore pomenuto smatramo da je dnevni list „MAGYAR SZÓ“ prekršio sledeće odredbe Kodeksa novinara Srbije.

I ISTINITOST IZVEŠTAVANJA

2. Pravo je medija da imaju različite uređivačke koncepte, ali je obaveza novinara i urednika da prave jasnu razliku između činjenica koje prenose, komentara, pretpostavki i nagađanja.

IV ODGOVORNOST NOVINARA

1. Novinar je, pre svega, odgovoran svojim čitaocima, slušaocima i gledaocima. Tu odgovornost ne sme da podredi interesima drugih, a posebno interesima izdavača, vlade i drugih državnih organa, Novinar se mora suprotstaviti svima koji krše ljudska prava ili se zalažu za bilo koju vrstu diskriminacije, govor mržnje i podsticanje nasilja.

V NOVINARSKA PAŽNJA

4. Novinar mora biti svestan opasnosti od diskriminacije koju mogu da šire mediji i učiniće sve da izbegne diskriminaciju zasnovanu, između ostalog, na rasu, polu, starosti, seksualnom opredeljenju, jeziku, veri, političkom i drugom mišljenju, nacionalnom ili društvenom poreklu.

Od Komisije za žalbe Saveta za štampu tražimo da u skladu sa svojim ovlašćenjima dalje postupa po ovoj žalbi.

Prilozi (3):

1. Link ka tekstu "Mini suknja i javna bezbednost" dnevnog lista „MAGYAR SZO“ od dana **16. januara 2016. godine**
http://www.magvarszo.com/hu/2947/velemereny_allaspont/139281/A-miniszoknya-%C3%A9s-a-k%C3%B6zbenz%C3%A1l%C3%A1s%C3%A9r%C3%A1g.htm#
2. Odštampana internet stranica sa gore priloženog linka.
3. Prevod pomenutog teksta

U Beogradu, dana 17.03.2016. godine

Direktor

Milan Antonijević

